

Sondag, 4 Oktober 2026

Skriflesing: Haggai 1:1-15

Tema: Wanneer “later” ‘n leefwyse word.

Skriflesing

Haggai 1:1-15

Herbou my huis

¹Die woord van die Here het deur die profeet Haggai gekom tot Serubbabel, seun van Sealtiel en goewerneur van Juda, en tot die hoëpriester Jesua seun van Josadak. Dit was op die eerste dag van die sesde maand in die tweede regeringsjaar van koning Darius.

²So sê die Here die Almagtige: Hierdie volk sê dit is nie nou die tyd om die tempel te herbou nie.

³Toe het die woord van die Here weer deur die profeet Haggai gekom: ⁴Is dit nou die tyd vir julle om in pragtige huise te woon terwyl my huis in puin lê? ⁵Daarom, so sê die Here die Almagtige: Neem ter harte wat met julle gebeur.

⁶Julle het baie gesaai, maar min geoes;
julle het geëet, maar nie genoeg gekry nie;
julle het gedrink, maar dors gebly;
julle het klere aangetrek, maar nie warm geword nie;
julle is soos 'n dagloner wat sy loon
in 'n stukkende beursie steek.

⁷So sê die Here die Almagtige: Neem ter harte wat met julle gebeur. ⁸Gaan haal hout in die berg en herbou my huis sodat Ek my eer kan ontvang en tevrede kan wees, sê die Here. ⁹Julle het 'n groot oes verwag, maar min gekry, en wat julle nog huis toe gebring het, het Ek laat verdwyn. Waarom? vra die Here die Almagtige. Omdat my huis in puin lê, terwyl elkeen van julle hard besig is om aan sy eie huis te werk. ¹⁰Dit is oor julle dat die hemel sy reën en die aarde sy opbrengs teruggehou het. ¹¹Ek het droogte laat kom oor die land en oor die berge, oor die koring, die wyn en die olie en oor die opbrengs van die land, oor mens en dier en oor alles waarmee die mens hom besig hou.

¹²Toe het Serubbabel seun van Sealtiel, en die hoëpriester Jesua seun van Josadak, en almal wat van die volk oorgebly het, ter harte geneem wat die Here hulle God gesê het, wat die profeet Haggai in opdrag van die Here hulle God gesê het. Die volk was vervul met ontsag vir die Here.

¹³Haggai die boodskapper van die Here het in opdrag van die Here vir die volk gesê: Ek is by julle, sê die Here. ¹⁴Die Here het toe vir Serubbabel, seun van Sealtiel en goewerneur van Juda, en vir die hoëpriester Jesua seun van Josadak, en vir almal wat van die volk oorgebly het, aangevuur, en hulle het die werk aan die huis van hulle God, die Here die Almagtige, aangepak. ¹⁵Hulle het daarmee begin op die vier en twintigste van die sesde maand.

Lukas 11:28 – “...bevoorreg is hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou.”

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding

Daar is 'n woord wat baie onskuldig klink, maar wat ongelooflik baie mag oor 'n mens se lewe kan kry: **later**.

Ek sal later daardie oproep maak.

Ek sal later begin oefen.

Ek sal later die kas regpak.

Ek sal later daardie gesprek voer wat ek weet ek moet voer.

En geloof werk soms presies dieselfde.

Later sal ek weer begin bid.

Later sal ek meer tyd maak vir die Here.

Later sal ek daardie verhouding probeer herstel.

Later sal ek vergewe.

Later sal ek weer ernstig met die Bybel omgaan.

Later sal ek meer betrokke raak. Later, wanneer dinge rustiger raak.

Die probleem is dat “later” nie altyd beteken dat ons iets gaan doen nie. Soms is “later” bloot 'n vriendeliker manier om te sê: **nie nou nie**.

Dit is presies waar Haggai die volk van God ontmoet.

Hulle het God nie verwerp nie. Hulle het nie gesê dat die tempel onbelangrik is nie. Hulle het bloot gesê:

“Die tyd het nog nie gekom nie.”

En daarin lê die gevaar. 'n Mens hoef nie vir God “nee” te sê om Hom uit te stel nie.

Jy kan eenvoudig aanhou sê: **later**.

Agtergrond

Die boek Haggai neem ons terug na 'n besondere tyd in Israel se geskiedenis.

Jerusalem is verwoes. Die tempel wat eens die middelpunt van die volk se aanbidding was, is vernietig. Baie van die volk is in ballingskap weggevoer.

Later word 'n groep toegelaat om terug te keer. Hulle begin die tempel herbou, maar teenstand, teleurstelling en die gewone eise van die lewe neem oor. Die werk kom tot stilstand.

Jare verloop.

Intussen gaan die mense met hulle lewens aan. Huise moet gebou word. Gesinne moet versorg word. Kos moet op die tafel kom. Daar is oeste, geld, werk en al die gewone dinge waarmee mense besig is.

Dit is belangrik: Haggai praat nie met mense wat niks doen nie.

Hy praat met **besige mense**.

Hulle probleem is nie luiheid nie.

Hulle probleem is prioriteit.

Daarom kom die woord van die Here deur Haggai: “Is dit nou die tyd vir julle om in pragtige huise te woon terwyl my huis in puin lê?”

En dan kom die sin wat soos 'n refrein deur hierdie gedeelte loop:

“Neem ter harte wat met julle gebeur.”

Kyk 'n slag na julle lewe.

Dink na oor die pad waarop julle loop.

1. “Later” kan maklik 'n verskoning word

Die volk sê in vers 2:

“Die tyd het nog nie gekom dat die huis van die Here gebou moet word nie.”

Let op wat hulle nié sê nie.

Hulle sê nie: “Ons sal nooit die tempel bou nie.”

Hulle sê nie: “Ons glo nie meer in God nie.”

Hulle sê net: “**Nog nie.**”

En miskien is dit juis een van die subtielste gevare in ons geloofslawe.

Ons verwerp God nie noodwendig nie. Ons skuif Hom net.

Ons weet daar is 'n verhouding wat aandag nodig het.

Ons weet daar is iemand wat ons moet vergewe.

Ons weet ons gebedslawe het stil geword.

Ons weet ons het geestelik begin wegdryf.

Maar daar is altyd iets dringender.

Wanneer die kinders klaar is met skool.

Wanneer hierdie projek verby is.

Wanneer ek minder moeg is.

Wanneer finansies beter lyk.

Wanneer die lewe rustiger raak.

Maar die lewe raak selde vanself rustig.

En so word “later” stadigaan 'n leefwyse.

Haggai se boodskap is daarom nie: **Doen alles vandag nie.**

Dit is eerder: **Moenie dit wat werklik belangrik is voortdurend uitstel omdat iets anders altyd dringend voel nie.**

Daar is 'n verskil tussen iets waarvoor dit nog nie die regte tyd is nie, en iets waarvoor ons eenvoudig nie tyd wil maak nie.

2. Kyk eerlik na die pad waarop jy loop

Dan sê die Here:

“Neem ter harte wat met julle gebeur.”

Die mense saai baie, maar oes min. Hulle eet, maar word nie versadig nie. Hulle drink, maar hulle dors word nie geles nie. Hulle verdien geld, maar dit voel asof hulle dit in 'n beursie vol gate sit.

Hier moet ons versigtig wees. Haggai leer nie dat elke finansiële probleem, siekte of teleurstelling die gevolg van 'n mens se ongehoorsaamheid is nie.

Maar in hierdie spesifieke situasie roep God sy volk om raak te sien dat daar iets skeefgetrek het. Hulle is geweldig besig, maar daar is min vervulling.

En dalk herken ons iets daarvan.

Jy kan 'n vol kalender hê en tog 'n leë hart.

Jy kan die hele dag hardloop en saans wonder wat eintlik bereik is.

Jy kan meer koop, meer bereik, meer verdien en meer doen, maar steeds voel: **Daar kort iets.**

Haggai sê: Stop 'n oomblik.

Kyk na jou pad.

Nie net na jou bestemming nie.

Nie net na jou probleme nie.

Kyk na die manier waarop jy leef.

Waarheen gaan my tyd?

Waarheen gaan my energie?

Wat kry voortdurend die beste van my?

En waar pas God in?

Dit is nie 'n uitnodiging tot skuldgevoel nie. Dit is 'n uitnodiging tot eerlikheid.

Want verandering begin dikwels wanneer 'n mens ophou om net vinniger te hardloop en vir 'n oomblik vra:

Loop ek nog in die regte rigting?

3. God roep ons nie net terug na 'n taak nie, maar terug na Hom

Dan gebeur iets besonder.

Die volk luister.

Hulle begin weer met die werk aan die tempel.

Maar die mooiste woorde in hierdie hoofstuk kom vir my in vers 13.

Die Here sê:

“Ek is by julle.”

Dit is uiteindelik waarom die tempel gaan.

Nie bloot klippe nie.

Nie bloot 'n gebou nie.

Nie bloot 'n godsdienstige projek wat afgehandel moet word nie.

Dit gaan oor God wat tussen sy mense woon.

En hier begin die lyn na Christus helder word.

Die tempel sou nooit God se finale antwoord wees nie.

In Johannes 1 lees ons dat die Woord mens geword en onder ons kom woon het. Jesus Christus is God wat werklik na ons toe kom.

En in Johannes 2 praat Jesus van sy eie liggaam as die tempel.

Die evangelie sê daarom nie bloot: **Maak God weer eerste, anders gaan Hy jou straf nie.**

Die evangelie sê iets veel groter:

God het eerste na óns toe gekom.

Terwyl ons verdwaal, uitstel en ons prioriteite verkeerd kry, kom Christus na ons toe.

Hy dra aan die kruis ons sonde, ons mislukkings en selfs al die kere wat ons God na “later” verskuif het.

En deur sy opstanding maak Hy 'n nuwe begin moontlik.

Daarom roep God ons nie terug omdat ons sy liefde moet verdien nie.

Ons keer terug **omdat ons reeds in Christus genadiglik geroep word.**

Die Christelike geloof begin nie by: “Wat moet ek alles vir God doen?” nie.

Dit begin by:

“Wat het God reeds vir my in Christus gedoen?”

En vanuit daardie genade begin ons weer.

'n Praktiese voorbeeld: Wat doen ek môre?

Hoe lyk hierdie boodskap Maandagoggend?

Dink aan iemand wat al maande lank weet: "Ek moet weer begin bid."

Maar elke aand is hy moeg. Elke oggend is daar haastigheid.

Hy besluit telkens: Volgende week.

Haggai se boodskap sou waarskynlik nie wees: "Begin môre met 'n uur lange gebedstyd" nie.

Dit kan eenvoudig wees:

Sit môre jou selfoon vir tien minute neer.

Maak jou Bybel oop.

Lees 'n paar verse.

Praat eerlik met God.

Begin.

Of miskien weet jy daar is iemand met wie jy moet vrede maak.

Jy hoef nie vandag die hele verhouding reg te maak nie.

Stuur die boodskap.

Maak die afspraak.

Begin.

Miskien het jy lankal gevoel jy wil weer iets in die gemeente doen, iemand besoek, iemand ondersteun, of meer doelbewus met jou kinders of kleinkinders oor geloof praat.

Moenie wag totdat jy voel jy het genoeg tyd nie.

Begin klein.

Want dit is dikwels hoe "later" sy mag verloor.

Nie wanneer ons alles tegelyk regmaak nie, maar wanneer ons **vandag een gehoorsame tree gee**.

Slot

Haggai se boodskap is verrassend aktueel.

Die volk het nie opgehou glo nie.
Hulle het net aangehou uitstel.
En daarom vra God hulle om weer na hulle lewe te kyk.
“Neem ter harte wat met julle gebeur.”

Miskien is daar vandag iets in jou lewe waarvan jy reeds lank weet.
Nie iets wat iemand anders vir jou moet uitwys nie.
Jy weet reeds.
’n Gebed wat jy moet bid.
’n Gesprek wat jy moet voer.
’n Gewoonte wat moet verander.
’n Verhouding wat aandag nodig het.
’n Geloofslewe wat weer gevoed moet word.

Moenie probeer om vandag jou hele lewe reg te maak nie.
Maar wees versigtig vir die woord **later**.
Want later kan ’n week word.
’n Week kan ’n jaar word.
En ’n jaar kan ’n leefwyse word.

Die goeie nuus van Haggai is egter dat die verhaal nie eindig by wat die volk uitgestel het nie.
Hulle begin weer.
En toe hulle begin, hoor hulle hierdie woorde:
“Ek is by julle.”

In Jesus Christus hoor ons dit nog sterker.
Immanuel.
God met ons.
Nie net wanneer ons alles uitgesorteer het nie.
Nie eers wanneer ons perfek gehoorsaam is nie.
God kom in Christus na ons toe, roep ons terug, vergewe ons en gee ons weer ’n nuwe begin.

Daarom is die vraag vandag miskien nie:

“Wat moet ek eendag doen?”

nie.

Die vraag is eenvoudiger:

Wat is die een ding waarvan ek lankal weet, wat ek nie langer na “later” hoef te skuif nie?

En dan, deur die genade van Christus:

Begin vandag.

Amen